

Marked for os? Nej af den Grund gør det saamænd ikke saa meget, om de i Byerne kæmpe saa længe, at de ikke have Raad til enten at faa Føde eller Klæder. For den Sags Skyld tror jeg nok, at Landbruget alligevel skal klare sig. Men Landbruget er ikke interesseret i disse Kampe, tværtimod. Det kunde ikke falde os ind at ønske, at Arbejderne og Arbejdsgiverne skulde kæmpe en Kamp som den, der er ført i Aar, tværtimod. Vi se meget vel, at hele Samfundet er bedst tjent med, at Arbejdet gaar sin jævne og rolige Gang, saaledes at den ene tjener og den anden ogsaa tjener. Det ere vi bedst tjente med alle sammen, og derfor ville vi meget gerne være med til et Arbejde paa Rigsdagen, som kan hjælpe til at hindre saadanne Kampe og faa dem afsluttede, naar de udbrøde. Men jeg vil straks sige, at vi ikke ville være med til noget, der krænker den personlige Frihed, eller til at tvinge nogen til at gaa til et Arbejde, som han ikke har Lyst til at udføre, eller andre til at antage Arbejdere, som de ikke have Lyst til at antage. Vore Bestræbelser kunne ikke gaa saa vidt, at de ville krænke den personlige Frihed, men der er alligevel adskilligt, der kan gøres. Vi have tidligere her i Tinget vedtaget et enkelt Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister var Fader til, og det viste i alt Fald Tingets Vilje til den Gang at gøre noget paa dette Omraade. Dette Lovforslag gik til Landstinget og kom aldrig derfra, ligesom saa mange andre Ting, der ere gaaede der op, og som man heller ikke siden har set Spor af.

Men foruden dette, som vi altsaa meget vel ville være med til at arbejde paa, er der ogsaa andre Omraader under Indenrigsministeriet, som have Tingets fulde Interesse. Jeg skal saaledes nævne adskillige Jærnbanespørgsmaal og maa her rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister: Vi have flere Kommissioner nedsatte angaaende Jærnbanespørgsmaal og deriblandt ogsaa en Kommission om jyske Baner. Jeg har af Aviserne set, at denne Kommission skulde være færdig med sit Arbejde, men jeg har ikke set nogen Betænkning derfra eller set, hvilke Forslag man vil stille. Hvis denne Kommission bliver færdig, antager saa den højtærede Indenrigsminister, at han paa Grundlag af denne Kommissions Indstilling kan stille Forslag om jyske Baneanlæg? Det er sikkert nok, at man i en meget stor Del af Jylland trænger meget haardt til Baneanlæg.

Der er dernæst en anden Kommission, som ogsaa sorterer under Indenrigsministeriet, og som har været samlet i mange Aar. Da den blev nedsat, troede jeg ikke, det vilde være længe, inden man hørte fra den; det er Havnekommissionen, og Spørgsmaalet om Fiskerihavne paa Vestkysten kan ikke syltes hen i en Kommission. Derfor spørger jeg: har den højtærede Indenrigsminister nogen Formodning om, hvorvidt denne Kommission snart er færdig med sit Arbejde, og er den ikke det, kan den højtærede Minister da ikke hjælpe til, at Kommissionen tager fat med noget større Kraft, thi man ønsker meget at se noget om Resultatet af disse sagkyndige Mænds Overvejelser. Vi kunne ikke ovre paa Vestkysten blive ved at trøste os med, at vi have en saadan Kommission, naar vi se Engelskmaend og Tyskere fiske der med Hundreder af Skibe. Vi se hele Fiskerflaader gaa ud for at fiske der, medens vi maa trøste os med at have en Kommission, og det er dog i Længden ikke tilstrækkeligt. Vi kunne ikke blive ved at sige til Fiskerne: Trøst jer, I have jo en Kommission! Foruden de nævnte Spørgsmaal, er der ogsaa Spørgsmaalet om hemmelig Afstemning. Jeg antager, at den højtærede Indenrigsminister vil stille Forslag derom. Det er et Spørgsmaal, som interesserer mange hernede og vistnok ogsaa Medlemmer ovenpaa. I Fjor vare Forhandlingerne om denne Sag saa vidt fremme, at det i og for sig syntes, at hvis Rigsdagssamlingen havde været noget længere, var man maaske kommen til et Resultat. Det var ønskeligt, om den højtærede Indenrigsminister i Aar vilde tage denne Sag i sin Haand, saaledes at vi kunde faa en god Løsning, som virkelig sikrede hemmelig Afstemning og ikke noget halvt, noget, som alle Partier kunde være tjente med.

Efter nu at have talt om de Arbejdsvilkaar, som ere til Stede for de to ny Ministre, — om vi faa en tredje ny Minister, ved jeg ikke, og jeg kan ikke tale om hans Vilkaar, saa længe vi ikke have ham, — vil jeg nu med nogle faa Ord omtale selve Finanslovforslaget. Jeg ønsker ikke her at opholde mig ved Enkeltheder i Forslaget, hvad der vil blive rigelig Tid til, baade i Udvalget og ved 2den og 3dje Behandling, men der er en enkelt Ting ved dette Forslag, som jeg ønsker at tale lidt om, og det er det store Overskud, Forslaget udviser. Ja, der er maaske straks en eller anden, som